

Colegiul Disciplinar de pe lângă
Consiliul Superior al Magistraturii
Completul de admisibilitate nr. 1 al Colegiului Disciplinar

HOTĂRÂRE

13 iulie 2015

Nr. 106/11

Având în componența sa:

Președintele completului

Domnica Manole

Membrii

Eugenia Conoval

Olga Dorul

examinând contestația depusă de avocatul Mihail Durnescu împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 10 aprilie 2015, adoptată în urma examinării sesizării depuse de Mihail Durnescu privitor la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorul Judecătoria Briceni, Ghenadie Comerzan,-

CONSTATĂ:

La data de 07 aprilie 2015 avocatul Mihail Durnescu a depus sesizarea, înregistrată cu nr. 778 p/m, cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecătorul Judecătoria Briceni, Ghenadie Comerzan.

În esență, în sesizarea depusă se arată că, la data de 09 aprilie 2013 de către Purici Lilian a fost înaintată plângere la organele de urmărire penală privind investigarea maltratării sale, iar la 15 aprilie 2015 a fost intentată cauza penală.

La 16 mai 2015 de Procuratura Briceni a fost emisă ordonanța de încetare a urmăririi penale. Aceasta a fost contestată la organul ierarhic superior care la rândul său a respins plângerea.

Ordonanțele au fost contestate la Judecătoria Briceni care la data de 20 octombrie 2014 a emis încheierea de respingere a plângerii (dosar nr. 13-ij-10-1447-07082014 nr. 10-19). Fiind contestată la Curtea de Apel Bălți, încheierea respectivă a fost anulată.

Autorul sesizării susține că instanța de fond a admis un șir de încălcări atât procesuale cât și materiale exprimate prin:

- emiterea unei soluții pripite, instanța pronunțându-se fără a acorda o apreciere corespunzătoare plângerii suspuse examinării în raport cu circumstanțele pricinii;
- concluziile instanței au fost expuse în formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere.

La fel, în opinia avocatului M. Durnescu, abaterile comise de judecătorul Comerzan Gh. au fost constatate de Curtea de Apel Bălți.

Suplimentar, autorul sesizării consideră că în atitudinea instanței de fond s-a observat o favorizare a Procuraturii în fața persoanei care este suspectată de o formă de protecționism.

În final, în temeiul art. 20, 21, 115 din Constituția RM, art. 1, 53 din Legea cu privire la avocatură, art. 71 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, autorul sesizării solicită Consiliului Superior al Magistraturii:

- a lua act de plângere-sesizare;
- a se sesiza în urma plângerii;
- emiterea unei decizii cu privire la sancționarea judecătorului Judecătorei Briceni, Ghenadie Comerzan;
- a ridica înregistrările audio și procesul verbal pe dosarul vizat;
- a nu examina plângerea conform legii cu privire la petiționare;
- a informa în scris cu privire la data numirii ședinței pentru examinarea plângerii pentru a fi prezent;
- a informa în scris de decizia adoptată pe marginea sesizării;
- a expedia toată corespondența avocatului M. Durnescu la adresa indicată.

Menționăm că în sesizarea depusă în adresa Inspecției Judiciare nu a fost indicată norma de drept prevăzută de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în baza căreia judecătorul vizat urmează a fi atras la răspundere disciplinară.

Prin decizia Inspecției Judiciare din 10 aprilie 2015, urmare a verificării sesizării avocatului Mihail Durnescu, a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea avocatului Durnescu M. cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Judecătorei Briceni, Ghenadie Comerzan.

Pentru a emite decizia respectivă, Inspecția Judiciară a constatat că autorul sesizării își exprimă dezacordul cu hotărârea adoptată de către judecătorul Comerzan Ghenadie.

La fel, Inspecția Judiciară în decizie a menționat că autorul sesizării a indicat date eronate de pornire a urmăririi penale și de încetare, cum ar și pornirea urmăririi penale la 15 aprilie 2015 și de încetare a ei la 16 mai 2015, alte date suspecte și inexacte, care nu sunt probate.

Inspecția Judiciară a menționat că la adoptarea încheierii din 20 octombrie 2014, instanța de judecată a argumentat-o reieșind din probele prezentate de părți, cu comunicarea dreptului și a căilor de contestare.

În opinia Inspecției Judiciare, necâtând la faptul că încheierea susmenționată a fost casată de Curtea de Apel Bălți prin decizia din 11 martie 2015, instanța de recurs nu a indicat la încălcări ale normelor imperative de către instanța de fond, a menționat că prematur a ajuns la concluzia că organul de urmărire penală a întreprins toate măsurile în elucidarea cazului dat.

Expunerea asupra legalității și temeiniciei unei hotărâri judecătorești se află în competența exclusivă a instanțelor judecătorești ierarhic superioare, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, *anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat legea.*

Dezacordul autorului sesizării cu hotărârea pronunțată de judecătorul nominalizat, dubiile autorului sesizării, precum că ele sunt ilegale, nu sunt bazate pe un act de justiție al instanței ierarhic superioare, prin care ar fi fost constatat faptele enumerate în sesizare, iar Inspekția Judiciară nu este în drept să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei hotărârilor adoptate.

Conform prevederilor art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

În concluzie, Inspekția Judiciară constată că în acțiunile judecătorului Comerzan Gh. lipsesc abaterile disciplinare prevăzute în art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Nefiind de acord cu decizia Inspekției Judiciare, la data de 05 mai 2015 Durnescu Mihail a depus o contestație împotriva deciziei Inspekției Judiciare din 10 aprilie 2015, solicitând Consiliului Superior al Magistraturii, suplimentar celor invocate în sesizare, revocarea deciziei Inspekției Judiciare.

După reiterarea argumentelor prezentate în sesizare, petiționarul comentează faptele constatate de Inspekția Judiciară prin decizia din 10 aprilie 2015 și anume:

- datele indicate ca fiind eronate de Inspekția Judiciară sunt de fapt o greșeală de tipar. În acest sens, avocatul Durnescu M. consideră că persoanele care au examinat sesizarea au dat dovadă de rea credință;

- autorul sesizării nu contestă hotărârea ci doar comportamentul instanței la examinarea plângerii;

- la examinarea sesizării nu au fost luate în considerație și drepturile petiționarului, dar au luat în ansamblu toate drepturile și garanțiile pe care le are judecătorul, deși sunt irelevante speței;

- activitatea Inspekției a fost una de sinecură și indirect de protecționism.

- este dubios faptul că Inspekția nu a observat un protecționism din partea instanței la aspectul că Lilian Purice fiind maltratată de 2 persoane, fapt confirmat și prin probe, procuratura clasează procesul și instanța a susținut poziția procuraturii contrar probelor acumulate la dosar.

Studiind contestația depusă de avocatul Mihail Durnescu și actele administrate în ședința Completului, verificând argumentele expuse de petiționar, precum și verificând decizia de respingere a sesizării de către Inspekția Judiciară, Completul de admisibilitate a Colegiului Disciplinar consideră că contestația depusă este neîntemeiată, pentru următoarele argumente:

În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data când i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată. Decizia este semnată de inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea și contrasemnată de inspectorul-judecător principal. *Decizia Inspekției Judiciare de respingere a sesizării poate fi contestată de către autorul sesizării în termen de 15 zile de la data recepționării deciziei, la completul de admisibilitate al colegiului disciplinar.*

Potrivit art. 28 alin. (1)-(3) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar examinează raportul și dosarul cauzei disciplinare transmise de Inspekția Judiciară în vederea determinării admisibilității sau

inadmisibilității sesizării. Procedura în fața completelor de admisibilitate este scrisă. În caz de necesitate, membrii completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar pot solicita Inspecției Judiciare efectuarea unor verificări suplimentare și/sau colectarea unor documente sau probe noi. *Completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar decid: respingerea sesizării.*

Completul de admisibilitate reiterează că, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspecția Judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

Cu referire la caz, Completul de Admisibilitate constată că Inspecția Judiciară a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei. Astfel, în acțiunile judecătorului Judecătoria Briceni, Ghenadie Comerzan, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorul vizat a unei abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Or, potrivit Legii menționate, judecătorul poate fi atras la răspundere disciplinară doar în cazurile stabilite exhaustiv de Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

Suplimentar, urmează a fi menționat că nici în sesizarea depusă în adresa Inspecției Judiciare și nici în contestația formulată în adresa Colegiului Disciplinar, autorul sesizării nu a indicat temeiul de drept potrivit cărui judecătorul urmează a fi atras la răspundere disciplinară.

Necesită a fi menționat faptul că în situația în care autorul sesizării invocă faptul admiterii unor încălcări de către un anumit judecător, în sesizare urmează a fi indicate nemijlocit și normele de drept pe care se întemeiază sesizarea, or, Completul de admisibilitate nu este în drept de a invoca din oficiu un temei de drept care în eventualitate ar angaja răspunderea disciplinară a judecătorului.

După cum rezultă din conținutul sesizării, precum și din conținutul contestației depuse de Mihail Durnescu, avocatul Durnescu M. își exprimă dezacordul cu acțiunile judecătorului Judecătoria Briceni Ghenadie Comerzan la judecarea plângerii lui Purici Lilian la acțiunile organului de urmărire penală. Astfel, la 20 octombrie 2014 Judecătoria Briceni (judecător Ghenadie Comerzan) a emis o încheiere prin care a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea lui Purici Lilian împotriva ordonanței procurorului în procuratura raionului Briceni Ruslan Baraliuc din 16 mai 2014 privind scoaterea lui Lupașcu Veaceslav de sub urmărire penală și clasarea urmăririi penale și ordonanței Procurorului raionului Briceni din 21 iulie 2014 privind respingerea plângerii împotriva ordonanței din 16 mai 2014.

Respectiva încheiere a fost casată prin Decizia Curții de Apel Bălți din 11 martie 2015 (dosar nr. 1r-66/2015). În decizia indicată, instanța de recurs a constatat: *”soluția instanței de fond cu referire la faptul că organul de urmărire penală a efectuat acțiunile necesare în vederea investigării cazului și corect a dispus de a nu-l recunoaște pe Purici L. în calitate de parte civilă în cadrul acestui dosar, pentru prejudiciul cauzat de cauzat de către Lupașcu V. în sumă de peste 105944 lei, este prematură, stabilind subiectiv circumstanțele cauzei”*. La fel, din Decizia Curții de Apel Bălți rezultă că *”instanța de fond prematur a conchis că organul de urmărire penală a întreprins toate măsurile în vederea elucidării cazului dat”*.

Calificând argumentele petiționarului ca având legătură cu fondul cauzei examinate de instanțele de judecată, Completul de admisibilitate reiterează că Consiliul Superior al Magistraturii, în a cărei subordine funcționează Colegiul disciplinar, în virtutea art. 1 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, este organ de autoadministrare judecătorească.

Consiliul Superior al Magistraturii nu înfăptuiește actul de justiție, or, acesta nu face parte din instanțele judecătorești prevăzute de art. 15 alin. (1) și (2) din Legea privind organizarea judecătorească. Suplimentar, în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale Nr. 28 din 14 decembrie 2010 *controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești este expres prevăzută de art.120 din Constituție. Potrivit art.120 din Constituție, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.*

La fel, Completul de admisibilitate reține că în conformitate cu Hotărârea Curții Constituționale din 28 iunie 2012, judecătorii trebuie să dețină puterea de a-și exercita responsabilitățile judiciare, având obligația de a asigura aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și în termen rezonabil. Reprezentând o garanție constituțională, independența judecătorului nu poate fi interpretată ca fiind de natură să determine lipsa responsabilității judecătorului.

În același timp, că angajarea responsabilității judecătorului trebuie făcută sub rezerva unei prudențe determinate de necesitatea garantării independenței și libertății judecătorilor contra tuturor presiunilor induse. În acest sens, legiuitorul a stabilit expres care sunt condițiile angajării răspunderii judecătorului, inclusiv a răspunderii disciplinare. Astfel, în conformitate cu art. 19 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în înfăptuirea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal.

Curtea Constituțională RM, prin hotărârea sa din 07 iunie 2011, a subliniat că judecătorii beneficiază de imunitate în exercitarea justiției. Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești nu este un *temei determinant* pentru sancționarea judecătorului.

La fel, potrivit pct. 66 și pct. 70 din Recomandarea CM/REC (2010) 12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului European "Cu privire la judecători: independența, eficiența și responsabilitățile", judecătorii nu trebuie să poarte răspundere personală în cazul în care decizia lor este infirmată sau modificată într-o cale de atac. Nu poate fi antrenată răspunderea civilă sau disciplinară a unui judecător pentru modul de interpretare a legii, apreciere a faptelor sau evaluare a probelor, cu excepția cauzelor când legea a fost încălcată cu rea-credință sau neglijență gravă.

În conformitate cu art. 22 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, anularea sau modificarea hotărârii judiciare nu atrage răspundere, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat legea. Excepție fac cazurile în care legea a fost încălcată cu neglijență, cauzând persoanelor prejudicii materiale sau morale esențiale. În speță, autorul sesizării invocă Decizia Curții de Apel Bălți prin care a fost casată încheierea Judecătoriei Briceni, constatându-se ca fiind pripite concluziile judecății de prima instanță. În același timp, instanța de recurs nu a constatat nici intenția și nici neglijența în acțiunile judecătorului instanței de fond.

Raportând cadrul normativ național, dar și actele internaționale enunțate la circumstanțele cauzei, Colegiul disciplinar reține că din materialele cauzei disciplinare nu rezultă intenția judecătorului de a încălca legea, atitudinea judecătorului nu dă dovadă de neglijență în serviciu.

În acest context, potrivit pct. 6 din Hotărârea Curții Constituționale din 14 decembrie 2010, pct. 8 din Hotărârea Curții Constituționale din 07 iunie 2011, Consiliul Superior al Magistraturii, în calitate de instanță disciplinară, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului. De altfel, cu referire la caz, Completul de admisibilitate constată că faptele invocate de petiționarul Mihail Durnescu nu întrunesc elementele constitutive ale unei abateri disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Din considerentele menționate Completul de admisibilitate al Colegiului disciplinar ajunge la concluzia de a respinge contestația depusă de Mihail Durnescu împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 10 aprilie 2015.

În acest context, reieșind din prevederile art. 29 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge contestația depusă de Mihail Durnescu împotriva deciziei Inspecției Judiciare din 10 aprilie 2015, adoptată în urma examinării sesizării depuse de Mihail Durnescu privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Briceni Ghenadie Comerzan.

Hotărârea este irevocabilă și nu se supune nici unei căi de atac.

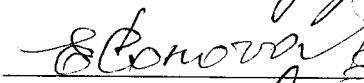
Hotărârea completului de admisibilitate se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Președintele completului

Domnica Manole

Eugenia Conoval

Olga Dorul

